

RADU VANCU

•
Cantosuri domestice

POEME ALESE

CARTIER

de colecție

Nr. 1

RADU
VANCU

•

Cantosuri domestice

POEME ALESE

Fotografii de NATALIA GÂRBU

CARTIER

Cuprins

Despre autor	7
Epistole pentru Camelia	11
poem cu hubba-buba (poemul mâinii stângi)	12
ficțiuni (poem al unei absențe de-ale tale)	14
ninsoare (poemul cuvintelor)	16
cvintetul englez (poem din virtual club)	20
poem cu sfârșit (poemul palmelor)	22
poem fără început (poemul camerei tale)	24
poem din soft rock café (fantasmă cu iv și ivă)	26
sonetul serii din crama național (poemul părului)	27
poem de la cabana salvamont de pe babele (rime cu oze)	30
poem cu scofărțos (poemul serii din soft rock café wcu steve vai)	31
poemul pachetului de țigări (poemul serii când mă vei tunde)	33
sonet din virtual club (fantasmă cu ub și ubă)	35
întâia villanellă de amor	36
poem cu cortázar (poem cu dor de tine)	40
poem cu ionuț (poem cu dor de tine)	42
biographia litteraria	45
amintiri	46
o, tată...	47

97 'cause you're real only after 74-75 the connels	49
pindar și mahmureala	51
singurătăți de lectură	54
părinti și copii	56
îți mai aduci aminte?	58
vis cu tine	61
basmul pe care mi l-aș spune mie	63
alte amintiri	65
per speculum et in aenigmate	67
Monstrul fericit	69
Kapital	70
Fetița cu chibrituri	71
Legea morală	73
Calea regală	74
Barul de pe Moscovei	75
Lumea nouă (amintire pentru tatăl meu)	76
<i>Supraviețuirea</i>	77
Oglinzi (amintire pentru tatăl meu)	78
Fratele porc	79
Cami Kaze	81
Dragostea adevărată	83
Elogiu vieții spirituale	85
Sextine pentru frizerița mea	88
Viața de proximitate. Seara	89
Aubade	90
Carne vie	92

Monoloagele bursucului	94
Rațiuni de supraviețuire	96
Elegia codului PIN	97
Viața de proximitate. Dimineața	98
Cel mai prost om	100
Drosophila mistică	101
Tristețile litrului de vodcă (amintire pentru tatăl meu)	103
Summa ethilica	104
Poemul despre elocință	106
Amintiri pentru tatăl meu	109
32	110
Tratatul practic	111
Cântec inocent	112
Twin Peaks	113
7	114
Cântec inocent	115
Cântec inocent	116
La un metru	117
Capete de lebădă neagră	118
Penibil aliat	120
Sută la sută	122
Pufnetul & chicoteala	123
În spatele capelei	124
Buru buru	126
Sfoara de rafie	127

Sebastian în vis	129
I.	130
II.	133
III.	138
IV.	144
V.	149
VI.	155
VII.	163
Frânghia înflorită	165
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	166
[De când a început serviciul,]	169
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	170
[Aici, unde ne trăim toți...]	172
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	173
[Ce-i cu adevărat insuportabil...]	175
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	176
[Un lucru pe care-mi vine greu să-l înțeleg:]	178
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	179
[Încerc să colorez totul ca-n Walt Disney,]	181
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	182
[Poate că textele astea sunt o încercare...]	186
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	187
[Că tot vorbim despre morți...]	189
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	191
[Sebastian are nasul înfundat...]	194
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	195

[Ce se poate citi aici și mai degrabă]	197
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	198
[A avut rar febră, de vreo trei ori în doi ani]	200
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	201
[Dacă gura lumii macină orice...]	203
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	204
[Tot despre poezia, dragă de ea, malaxor nemilos...]	206
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	207
[Nu înțelegi cum se poate ca visele astea]	209
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	210
[Oricât de terminat ești, inima ta...]	212
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	213
[[La urma urmei, poate că a-ți pune grumazul...]]	215
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	216
[Nu sunt coincidențe, ar spune Jung,...]	219
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	220
[După cum spuneam, nu e o coincidență...]	222
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	223
[Poezia-ca-artă-de-familie...]	225
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	226
[După ce i-au luat cadavrul,...]	230
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	231
[Fie că-i vorba de tata și de mine,...]	234
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	235
[1 noiembrie. Au trecut deja 14 ani. ...]	238
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	240

[Mă uitam la Barcelona...]	243
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	244
[Fermecător cadavru, cum altfel,]	248
[Ce-ți spune unul dintre morții tăi]	249
[Abia aşa, cu creierul curat]	251
4 A.M. Cantosuri domestice	253
Canto I	254
Canto II	256
Canto III	258
Canto IV	259
Canto V	261
Canto VII	263
Canto VIII	265
Canto X	268
Canto XI	270
Canto XII	272
Canto XIII	274
Canto XIV	276
Canto XV	279
Canto XVI	281
Canto XX	282
Canto XXI	285
Canto XXII	287
Canto XXIV	288
Canto XXV	290
Canto XXVI	292

Canto XXVII	295
Canto XXVIII	298
Canto XXIX	300
Canto XXX	301
Canto XXXII	303
Canto XXXIII	305
Canto XXXIV	308
Canto XXXV	310
Canto XXXVI	312
Canto XXXVII	314
Canto XXXIX	317
Canto XL	318
Canto XLI	321
Canto XLII	324
Canto XLIII	327
Canto XLV	330
Canto XLVI	332
Despre fotograf	334

libris.ro

Respect pentru cărțile și cunoștințele tale

poem cu hubba-buba (poemul mâinii stângi)

tu conții seri ca asta în același mod misterios în care banalul
iribal conține mii de baloane:
e de ajuns ca vântul, venind puternic pe mihai viteazu înspre
calea dumbrăvii,
să sufle în tăcerea ta, pentru ca pelicula ei fină să se curbeze
și mii de baloane să își ia zborul dintre noi și să coloreze seara,
încât am impresia că un sticlar suflă seara fierbinte într-un glob
și că în interiorul lui misterios de neîntrerupt și inversat
ninge (iar obsesia asta?).
nu e nimeni în stație la 17, cât e, și trei minute, și la cât vine,
la și cinci.
așteptăm, tăcerea crește între noi într-un mod plăcut,
vântul înnebunește și se repede cu urgie și o curbează
într-un uriaș balon
de hubba-buba, de care ne prindem cu mâinile și începem să
ne ridicăm,
se vede stația pustie, firele troleibuzelor curgând paralele,
firmele luminoase de la berghezan și capa, suntem
deasupra blocurilor cu zece etaje

și se vede deja continentalul, pe balonul uriaș s-a aprins o
furmă strălucitoare pe care scrie hubba-buba
și clipește demențial, părul îți flutură albastru, eu îmi întind mâna
asupra pământului,
el se contrage din ce în ce mai mult și iute, până ce devine, împreună
cu sfera ce-l înconjoară,
mic ca un mărgăritar albastru stropit cu stropi de aur
și cu un miez negru
și îți-l montez la inelul argintiu, știi tu care, și râzi, pari fericită,
într-o ierarhie a privirilor, privirea ta e stea.
neonul hubba-buba îți luminează intermitent față, poate supărător,
căci îți ridici mâna cu inelul în dreptul feței, apărându-te
ah, mâna ta prelungă și străvezie! noaptea se evaporă în jurul ei,
în jurul tristeților inlacrimabile pe care pielea ei oranž le încide.
te prind de ea și întind pumnul înainte, tu îți balonul cu mâna
dreaptă, zburăram
și suntem superman și lois; geaca mi se umflă și flutură.
privirea ta, spumoasă ca vinul spumos dacia, mă îmbată,
gânduri coruscente țășnesc efervescent din mine și radiază
nebun, un nou pulsar se naște
în jurul mâinii tale stângi,
de la el se aprinde tot universul – tu rotești universul ca pe o artifică –
scânteai ar putea sări pe balonul hubba-buba.
în jurul mâinii tale stângi se rotește un uruit ca de autobuz.

ficțiuni (poem al unei absențe de-ale tale)

da, sunt și nopți pe care le petreci dintr-un algocalmin
într-altul,
durerea plutind în jur ca un nor multicolor și izbucnind
uneori în afară,
întinzându-se sub forma unui curcubeu dinspre rusciorului
înspire mihai viteazu
și proptindu-se de fereastra ta. la două ore algocalminul,
cum ar zice berryman,
poor radu, he is at odds wif de world. se spune că stările de spirit
au formele lor proprii,
forma sufletului meu ar trebui să fie acum una de sabie,
de excalibur,
și în clipele astea îmi vine să izbesc cu ea năprasnic în
trupul distanței dintre noi,
la naiba cu nopțile astea când ești orbitor de absentă,
măcar dacă eu aş fi hugo și tu juliette drouet, să-mi trimiți
șaptișpe mii de scrisori
și să construiesc din cuvintele tale, ca dintr-un joc lego, fintă
ta cărnoasă ca miezul trandafirilor,

să mă pot săi când îmi vin nebuniile în bmw-ul căprui
al privirii tale
și să gonim cu două sute la oră pe orice autostradă,
să ne doară în cot de lume și de fiecare dată când îți înfigi
genele în privirea mea
să intre ca fond sonor un jingle, niciodată același, cu versuri
din eminescu, dimov, ivănescu
sau, dacă suntem în afara țării, din agnes nemes nagy, ori
dacă suntem deja în cechia din holub,
și să gonim fără înce... mama ei de durere, mă măcelărește
cu cruzimea unui corp de spahii,
degeaba mă lupt cu ea – acum sunt lagardere –, dacă aş avea
morphină aş face gesturi melodramatice,
sau măcar mogadon. să gonim fără încetare, părul să îți fluture –
bmw-ul bineînțeles că trebuie să fie decapotabil –,
să mergem atât de repede încât lumea să pară că îți țâșnește din
păr ca o dispersie întunecată,
precum într-o pânză cunoscută din van durck, și apoi,
într-o combinație de arizona dream și sărmamanul dionis,
să urcăm cu bmw-ul în lună
și să. se apropie dimineața, se aude un mărfar șuierând.
mă ridic și mă duc,
cu o nu surprinzătoare placere, să îmi iau algocalminul.
oare nu e și asta o ficțiune?

ninsoare (poemul cuvintelor)

vrei?, îmi întinzi pachetul cu gumă de mestecat orbit
și îmi dai o pastilă. începem să mestecăm, vapori de eucalipt
și mentol ne invadază gura
și seara se îmbibă de o aromă răcoroasă – mi-e absolut
imposibil să mai disting între seară și pielea ta umbroasă,
vântul se ridică pe umerii tăi și mă învăluie cu lumina rafalelor lui
și apoi începi să ningi mărunt și liniștit, zăpada albă a cuvintelor
tale îmbracă totul
și pașii noștri lasă urme adânci în structura ei nisipoasă, sub care,
abia ghicită, se ascunde
fina și periculoasa crustă de gheăță.
ninge și pe clădirea telefoanelor. trecem pe lângă ea; fulgii s-au mărit,
în zarea depărtată ningi gri, griul vine probabil de la pulover,
da, în mod sigur, căci, privind atent, se poate vedea deasupra orizontului
linia desuetă de albă a gâtului tău.
ninge nesfârșit, o luăm în jos pe calea dumbrăvii și probabil că doar
ceasornicul urmează lunga timpului cărare,
căci în jurul nostru se înfiripă o lumină de lună, secretă
ca un pact între noi și seară,

Respect pentru oameni și cărti

și aproape contracarează lumina rafalelor lansate de pe umerii tăi,
râsul tău aprinde seara,
arde cu vâlvătăi în interiorul ninsorii și râzi și mai copilăros,
și deodată aluneci pe vicleana crustă de gheăță și cazi, răsucindu-ți glezna,
într-adevăr și se umflă, și în ochii tăi arde acum cu vâlvătăi durerea.
la naiba, nici nu se putea altfel – aprilie e luna cea mai crudă.

cvintetul englez (poem din virtual club)

ești totuși tristă, surâsul îți inflorește pe pielea tristă
aidoma liliacului pe pământul mort.

la televizor e eurythmics, chestia cu i saved the world today,
și umbrele liliachii din colțurile barului încep să pălească,
i saved the world today, cântecul astăzi chiar a salvat lumea mea astăzi,
căci fredonezi din ce în ce mai puțin prost dispusă și seara
se preface într-o pisică neagră cu ochi verzi,
gândurile noastre își joacă mâinile pe blana ei și țășnesc scânteie –
sau e privirea ta? –, de la masa de lângă noi se ridică și pleacă
bătrâna asistentă de la spitalul de nebuni de care ție îți-e frică, cu un
nume ciudat, ostris sau aşa ceva,
și rămânen singuri în bar cu cei doi jucând sah la masa alăturată,
la televizor apare acum cvintetul acela englez, fața ta se luminează de tot,
liliachia seară se preface iar din pisică în seară și se evaporă,
cvintetul englez, din care de fapt unul, cel blond, e fenician, cântă
mereu mai luminos,
au un videoclip cu o bătrână ghicind în cărți de tarot.
cântecul lor curge acid peste liliacul putrescent
și surâsul tău e un scrânciob cu care ne legănam în aburii serii,

Respect pentru oameni și cărti

râd și eu, ce râzi, mă, ți-am dat voie, ce, crezi că ești la circ,
mat, zice tipul din stânga și se ridică.

la televizor apar – și acum surâsul tău sunt eu –
revelația premiilor grammy, zăpăciții de la shantih.